

Kính chào quý thánh gia, chúng tôi xin chân thành cảm ơn quý vị đón nghe Chương Trình Phát Thanh Tin Lành hôm nay. Trong *Câu Chuyện Gia Đình* kỳ này, chúng tôi xin tiếp tục trình bày những nguyên tắc Kinh Thánh dạy mà chúng ta cần áp dụng để hôn nhân Chúa ban cho chúng ta được hạnh phúc bền lâu. Điều chúng ta đã thấy và cũng đã kinh nghiệm trong hôn nhân là, dù yêu nhau nhiều bao nhiêu, không việc gì nào tránh được những lúc buồn giận hoặc bất đồng ý kiến với nhau. Vì vậy điều quan trọng không nhất thiết là làm thế nào để việc gì tránh bất đồng ý kiến và bất hòa nhưng là làm thế nào để bất hòa và bất đồng ý kiến không khiếm và chúng ta cảm giận nhau, muộn chia tay nhau những trái tim, qua những điều không vui đó việc gì chúng ta hiểu nhau và yêu nhau hơn. Vì Mục đích, tác giả quy định

Mục đích Răn Cho Hôn Nhân

để những răn, để không gây tổn thương trong mối quan hệ giữa vợ chồng, khi hai người có chuyện để bất hòa với nhau, chúng ta cần tránh những điều sau đây:

1. Tránh dè nén hay che giấu buồn giận trước mặt những sự việc nghiêm trọng, cần biết lập luận giận
2. Tránh phẫn nộ quá mức, tránh những hành động hay lời nói làm tổn thương nhau
3. Tránh đem chuyện riêng tư của vợ chồng nói ra cho người khác biết
4. Đừng tự đổ mình vào chân tướng (tuyên bố hay nói những điều mình không làm được)
5. Đừng tự rút mình vào vỏ ốc, im lặng không nói để tránh xung đột
6. Đừng làm lớn chuyện hay nói quá đáng, quá nhiều về những điều như nhút, không đáng
7. Đừng dùng tình yêu chặn gãi làm “vũ khí” để điều khiển vợ hay chồng

1. Không đè nén hay che giấu buồn giận trong lòng, cần bày tỏ và phân giải

Vì vợ chồng là những con người bất toàn, yếu đuối, nên khi sống chung với nhau ngày này sang ngày khác sẽ không thể nào tránh được những lúc làm buồn lòng nhau hoặc có những điều gây tổn thương cho nhau. Khi những điều không vui đó xảy ra, chúng ta không nên che giấu sự bất công, giận trong lòng và làm bình thường như không có chuyện gì xảy ra hoặc trong lòng rít buồn giận nhưng không nói ra, làm như sự việc xảy ra không ảnh hưởng gì đến mình. Khi một người đè nén hay che giấu sự buồn giận như thế, người kia sẽ không biết lỗi là mình và sai sót của mình để ăn năn, sửa đổi. Trong khi đó, người buồn giận mà không bày tỏ ra sẽ càng buồn giận hơn, khi nào đến threshold và cũng dễ đi đến chỗ trầm cảm hoặc bệnh nặng hơn nguy hiểm khác. Giận là một cảm xúc tự nhiên và cần thiết Đấng Chúa Trời ban cho con người. Khi thi hành chức vụ trên trần gian Chúa Giê-xu cũng có lúc bày tỏ sự buồn giận. Kinh Thánh ghi lại nhiều lần Chúa Giê-xu nổi giận. Ví dụ như khi người Giu-đa cứng lòng, nhìn xem Ngài có chữa bệnh trong ngày Sa-bát hay không. Phúc Âm Mác ghi: “Đấng Chúa Giê-xu vào nhà hội, thấy đó có một người nam teo bàn tay. Chúng nhìn xem thấy Ngài có chữa người đó trong ngày Sa-bát chăng, để cáo Ngài. Ngài phán cùng người teo tay rằng: Hãy đứng, đứng chính giữa đây. Rồi Ngài hỏi họ rằng: Trong ngày sa-bát nên làm việc lành hay việc dữ, cứu người hay giết người? Nhưng họ đều nín lặng. Bởi vì Ngài lấy một liềm hái gặt và gieo vào buồn lòng họ cũng vậy...” (Mác 3:1-5). Một lần khác Chúa Giê-xu giận là khi môn đồ ngăn cản người ta đem các em nhỏ đến với Ngài. Kinh Thánh ghi: “Người ta đem những con trẻ đến cùng Ngài để Ngài chúc phúc cho chúng, nhưng môn đồ trách những kẻ đem đến. Đấng Chúa Giê-xu thấy vậy và bèn giận mà phán cùng môn đồ rằng: Hãy để con trẻ đến cùng ta, để các con chúc phúc cho chúng, vì mọi kẻ nhỏ bé như vậy trong vương quốc trời...” (Mác 10:13-14). Có người nói rằng, người nào không biết giận, điều không thích cũng chấp nhận, điều mình không đồng ý cũng không bày tỏ thái độ hay phản kháng gì, những người đó sẽ không làm nên chuyện. Tuy vậy điều này lại bao nhiêu ảnh hưởng, vì giận quân ngũ xâm đã để lên câu chuyện nước, những người bất bình trước những tệ trạng, những điều bất công trong xã hội, đã để lên thành lập những cơ quan tổ chức, những hội đoàn hữu ích để cứu người vô tội hay bài trừ những tệ trạng trong xã hội.

Lời Chúa trong Kinh Thánh không cấm chúng ta giận nhưng dạy rằng, chúng ta không nên nhậy giận, không giận lâu và quan trọng hơn hết là khi giận chúng ta cần phân biệt không oán giận, không báo thù, khi nào chúng ta nói hay làm những điều gây tổn thương cho anh em mình. Sứ đồ Gia-cô viết: “Người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận” (Gia-cô 1:19) Và Phao-lô viết: “Ví bằng anh em đang cần giận thì hãy phạm tội, hãy cầm giận cho đến khi một trí khôn và để ng cho ma quỷ nhân đức” (Ê-phê-sô 4:26-27). Khi có chuyện

buôn phiên cần giữ quy tắc, và chúng cần thành thật nói lên sự bất bình hay phiên giữ cần mình, nhưng phải nói đúng chỗ, đúng lúc và đúng cách. Sau đó cùng đem vấn đề ra bàn thảo với nhau để tìm một giải pháp tốt đẹp. Nếu buôn giữ mà che giấu, nạn đói sẽ không được giải quyết mà còn có thể trở nên nghiêm trọng hơn và đưa đến tình hình lao.

2. Đừng phẫn nộ quá mức khi có những hành động hay lời nói gây tổn thương cho nhau

Thời kỳ Việt Nam ta có câu: “No mồm ngon, giữ mồm khôn.” Câu này hàm ý rằng khi giữ chúng ta đừng có những hành động và lời nói thiếu khôn ngoan, làm đau lòng người khác, khi cần mối quan hệ giữa chúng ta với người chung quanh bớt căng thẳng, thì nên thối lui, không hàn gắn lại được. Nhất là trong quan hệ vợ chồng, nếu khi giữ chúng ta tuôn ra những lời thóa mạ nặng nề, khi người phối ngẫu bắt nên thối lui, những tổn thương đó sẽ để lại vết hằn sâu đậm, rất khó xóa nhòa. Như đã thấy, Lời Chúa không cấm chúng ta giữ, nhưng dạy hai điều liên quan đến giữ, đó là thứ nhất, chúng ta phải chăm giữ, tức là đừng nhụt giữ, đừng quá dể giữ, gặp chuyện gì cũng giữ và thứ hai, khi giữ đừng để cho ma quỷ lợi dụng. Nói cách khác là, khi có chuyện đáng giữ chúng ta có thể giữ nhưng phải kiểm soát cần giữ, đừng phẫn nộ quá mức, tránh nói hay làm điều gì cho hại cần giữ. Đây là điều vô cùng tai hại cho tình cảm vợ chồng. Có người khi giữ vợ hay chồng thì tuôn ra những lời than van trách móc cay đắng hoặc có những lời mắng chửi thô tục là nặng nề, đến nỗi khi giữ hòa với nhau, phải xin lỗi, phải mang niềm ân hận lâu dài. Người bị mắng mửi, chê trách, dù bao lâu sau khi nhắc lại vẫn còn bắt nên thối lui. Để tránh có những phẫn nộ quá đáng khi buôn giữ, chúng ta cần nhớ Chúa Thánh Linh làm cho cảm xúc cần mình. Người có Chúa Thánh Linh làm Chủ, là người có những mặt đức: yêu thương, vui mừng, bình an, nhàn nhác, nhân từ, hiền lành, trung tín, khiêm nhường và tiết độ. Trong đời sống hàng ngày, nhất là trong mối quan hệ vợ chồng, chúng ta không thể thiếu những mặt đức này. Xin Chúa cũng giúp chúng ta ghi nhớ và thực hành Lời Kinh Thánh dạy như sau: Sứ đồ Phao-lô viết: “Anh em nên trở lại ... sự thanh nhàn, buôn giữ và hung ác... Anh em là kẻ chọn của Chúa Trôi, là người thánh và rất yêu mến Chúa Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mở rộng lòng nhân từ, mềm mại, nhàn nhác. Nếu một người trong anh em có điều gì phản nản với kẻ khác thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau, như Chúa đã tha thứ anh em thì anh em cũng phải tha thứ cho người” (Cô-lô-se 3:7-13) (còn tiếp)

Minh Nguyễn

Chủ tịch Trình Phát Thanh Tin Lành